

**KUCHCIK** (7) *sb m*

*sg N* kuchcik (2). *◇ D* kuchcikowi (3). *◇ pl N* kuchcikowie (1). *◇ G* kuchcik(o)w (1).

*Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w.*

*Dem. od „kuchta” ‘pomocnik kucharski’; chłopiec terminujący u kucharza; lixa Calep; coquulus, magiriscium Cn (7): Chłopiąt, albo kuchczikow. 4. WyprKr 126v; Discipuli coquorum, Kuchćikowie. Mącz 90b; Coquulus – Kuchczik [lege: kuchcik, lekcja: kucharzyk mniej prawdopodobna] Calep 258b, 609b; [ma być dawano] Kuchárzowi cztery grofze: Kuchćikowi [subcoco] dwa grofzá: temu/ który myie Mifki/ dwa grofzá SarnStat 377.*

*W połączeniu z imieniem (2): wkuchny pana Poznanŝkiego Hannuŝŝovi kuchczikowy ŝvknya vkradl LibMal 1545/97v, 1545/98.*

IM